

VLADA REPUBLIKE SLOVENIJE
KOMISIJA ZA RAZLAGO KOLEKTIVNE POGODBE ZA NEGOSPODARSKE DEJAVNOSTI V
REPUBLIKI SLOVENIJI

STRANKAMA ANEKSA H KOLEKTIVNI POGODBI
ZA NEGOSPODARSKE DEJAVNOSTI V REPUBLIKI SLOVENIJI

Številka: 0100-763/2012/59
Datum: 28.1.2013

ZADEVA: Poročilo o delu Komisije za razlago Kolektivne pogodbe za negospodarske dejavnosti v Republiki Sloveniji v zvezi s sprejemom obvezne razlage 5. člena Aneksa h Kolektivni pogodbi za negospodarske dejavnosti v Republiki Sloveniji

Na podlagi 8. člena Poslovnika Komisije za razlago Kolektivne pogodbe za negospodarske dejavnosti v Republiki Sloveniji (v nadaljevanju: poslovnik) podaja Komisija za razlago Kolektivne pogodbe za negospodarske dejavnosti v Republiki Sloveniji (v nadaljevanju: komisija) strankama, ki sta sklenili Aneks h Kolektivni pogodbi za negospodarske dejavnosti v Republiki Sloveniji (Ur. l. RS št. 40/2012, v nadaljevanju: aneks), naslednje poročilo o delu v zvezi s sprejemom obvezne razlage k 5. členu aneksa, ki ureja povračilo stroškov na delo in z dela.

Stranki Kolektivne pogodbe za negospodarske dejavnosti v Republiki Sloveniji (Ur. l. RS, št. 18/1991, s spremembami, v nadaljevanju: KPND) sta na podlagi 10. člena KPND v juliju lanskega leta sporazumno imenovali sedemčlansko komisijo. V času med oktobrom 2012 in januarjem 2013 se je komisija sestala šestkrat, na štirih sejah, s ciljem sprejetja obvezne razlage 5. člena aneksa.

Organizacijo ter način dela in odločanja komisije določa poslovnik komisije, ki ga je komisija sprejela dne 24.10.2012. Komisija v skladu s 16. členom poslovnika odloča s soglasjem vseh članov, če ni soglasja vseh članov komisije, se sprejme odločitev z glasovanjem, pri čemer je za sprejem odločitve potrebna večina glasov vseh članov.

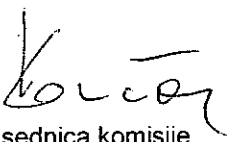
Komisija je na sejah obravnavala predloge za obvezno razlago 5. člena aneksa, ki so jih podali predstavniki obeh strani, ki so imenovani v komisijo, in, ker ni bilo doseženo soglasje vseh, je komisija o dveh predlogih opravila glasovanje. Predloga na glasovanju nista dobila zadostne večine, zato komisija ni mogla sprejeti razlage v okviru pooblastil, ki jih ima na podlagi 10. člena KPND.

V okviru danih pooblastil in s soglasjem vseh članov komisije, ni bilo možno določiti takšne razlage, ki nebi povzročala neenakosti med javnimi uslužbenci, zato komisija predlaga Vladi Republike Slovenije, kot stranki na strani delodajalca, in reprezentativnim sindikatom javnega sektorja, kot stranki na strani javnih uslužbencev, da čim prej začnejo s pogajanjem za spremembo 5. člena aneksa.

Poročilu sta priložena predloga članov komisije o katerih je komisija dne 24.1.2013 glasovala in ugotovila, da za sprejem odločitve ni zadostne večine glasov članov komisije. Glede na to, da predloga nimata zadostne večine, komisija predlaga strankama, ki sta sklenili aneks, da s pogajanjem čim prej uredita vprašanja v zvezi s povračili stroškov prevoza na delo in z dela zaposlenih v javnem sektorju.

S spoštovanjem,

sekretarka komisije
mag. Nastja Brelih, sekretarka

predsednica komisije
prof. dr. Polonca Končar

Poslano:

- članom Komisije za pogajanja pri Vladi RS,
- reprezentativnim sindikatom javnega sektorja,
- gp.gs@gov.si, in
- gp.mpju@gov.si.

Priloga:

- predlog razlage z dne 8.1.2013, priloga 1, in
- predlog razlage z dne 11.12.2012 (spr. 13.12.2012), priloga 2.

PRILOGA 1

PREDLOG RAZLAGE 5. ČLENA ANEKSA H KPND Z DNE 8.1.2013, PODAN S STRANI ČLANOV SINDIKALNE STRANI V KOMISIJI ZA RAZLAGO KPND

Način obračunavanja in povračila stroškov prevoza na delo in z dela nista pogojena z dejanskim načinom prihoda javnega uslužbenca na delovno mesto.

Kot kraj bivališča iz 5. člena Aneksa h KPND se šteje kraj, iz katerega se javni uslužbenec vozi na delo in z dela v skladu s 1. odstavkom 6. člena Aneksa h KPND.

Šteje se, da je javni uslužbenec upravičen do povračila potnih stroškov za prevoz na delo in z dela, če izpolni pogoj iz prvega odstavka 5. člena Aneksa h KPND, t.j. da znaša razdalja od kraja bivališča do delovnega mesta več kot dva kilometra.

Le v primeru, da se šteje, da javni prevoz ni možen iz razlogov, navedenih v tretjem odstavku 5. člena Aneksa h KPND, se, kot izjema od pravila povračila potnih stroškov v višini stroškov javnega prevoza, javnemu uslužbencu povrnejo potni stroški v obliki kilometrine. Javnemu uslužbencu se prizna kilometrina za vsak dopolnjen kilometer poti.

- a) Javni prevoz ne obstaja v primerih, ko po veljavnem in javno objavljenem voznem redu javnega avtobusnega ali železniškega potnega prometa na več kot polovici razdalje med krajem delovnega mesta in krajem bivališča, ni javnega prevoza v eno ali v obe smeri. Šteje se, da javni prevoz obstaja, če obstaja na več kot polovici poti med bivališčem javnega uslužbenca in krajem opravljanja dela v obe smeri. V tem primeru se javnemu uslužbencu za del poti, na katerem javni prevoz obstaja, povrnejo potni stroški v višini stroškov javnega prevoza, za preostali del poti pa se povrnejo potni stroški v obliki kilometrine.
- b) Javnega prevoza javni uslužbenec glede na delovni čas ne more uporabiti, če uporaba javnega prevoza glede na veljaven in javno objavljen vozni red javnemu uslužbencu ne omogoča pravočasnega prihoda na delo oziroma odhoda z dela do oziroma od ure, ki je določena kot ura začetka oziroma konca delovnega časa javnega uslužbenca. V primeru gibljivega delovnega časa se kot pravočasen prihod na delo oziroma odhod z dela šteje prihod oziroma odhod v okviru celotnega časovnega intervala gibljivega delovnega časa na začetku oziroma koncu delovnega dneva.
- c) Kot časovna izguba se šteje čas od prihoda javnega uslužbenca z javnim prevoznim sredstvom do najbližje postaje kraju opravljanja dela javnega uslužbenca do začetka dela javnega uslužbenca oziroma čas od zaključka dela javnega uslužbenca do odhoda javnega uslužbenca z javnim prevoznim sredstvom s postaje, najbližje kraju opravljanja dela ter čas, ko javni uslužbenec čaka med menjavami različnih javnih prevoznih sredstev.

Če delodajalec javnemu uslužbencu povrne strošek prevoza na delo in z dela v obliki mesečne vozovnice za javni prevoz z javnimi prevoznimi sredstvi, javnemu uslužbencu v primeru upravičene odsotnosti z dela ni mogoče kot povračilo stroškov javnega prevoza z javnimi prevoznimi sredstvi povrniti sorazmerne cene mesečne vozovnice, temveč mu pripada celotna vrednost mesečne vozovnice, lahko pa delodajalec javnemu uslužbencu povrne strošek dnevne ali tedenske vozovnice oziroma strošek posameznih voženj za vsak dan prisotnosti na delu, če je to za delodajalca ugodneje.

PRILOGA 2

PREDLOG RAZLAGE 5. ČLENA ANEKSA H KPND Z DNE 11.12.2012 (SPR.13.12.2012), PODAN S STRANI ČLANOV VLADNE STRANI V KOMISIJI ZA RAZLAGO KPND

1. Neobstoj javnega prevoza – tretji odstavek 5. člena Aneksa h KPND

Šteje se, da javni prevoz ne obstaja v primerih, ko po veljavnem in javno objavljenem voznem redu javnega avtobusnega ali železniškega potniškega prometa:

- med krajem delovnega mesta in krajem bivališča oziroma krajem, iz katerega se javni uslužbenec dejansko vozi na delo, javnega prevoza ni v obe smeri ali v eno smer.
- bi bilo treba za uporabo javnega prevoznega sredstva uporabiti še drugo prevozno sredstvo ali prehoditi pešpot v dolžini več kot dva kilometra med:
  - krajem bivališča oziroma krajem, iz katerega se javni uslužbenec dejansko vozi na delo do javnega prevoza,
  - javnimi prevozi, ki jih javni uslužbenec uporablja na poti na delo ali z dela in
  - zadnjim javnim prevozom in delovnim mestom.

2. Nezmožnost uporabe javnega prevoza glede na delovni čas – tretji odstavek 5. člena Aneksa h KPND

Šteje se, da javnega prevoza ni možno uporabiti v primeru, ko uporaba javnega prevoza ne omogoča prihoda na delo oziroma odhoda z dela tako, da lahko javni uslužbenec izpolni zahtevano število ur prisotnosti na delu v skladu s pogodbo o zaposlitvi oziroma aktom, ki ureja delovni čas delodajalca.

3. Časovna izguba – tretji odstavek 5. člena Aneksa h KPND

V časovno izgubo se šteje čas od prihoda javnega prevoza po voznem redu v kraj delovnega mesta do začetka dela javnega uslužbenca, čas od konca dela javnega uslužbenca do časa odhoda javnega prevoza po voznem redu in čas čakanja javnega uslužbenca zaradi prestopanja med javnimi prevoznimi sredstvi.

V časovno izgubo se ne šteje čas trajanja same vožnje.

Obrazložitev:

1) V primeru, ko javnega prevoza po voznem redu ni oziroma ga ni mogoče uporabiti, se šteje, da ne obstaja.

Šteje se, da javni prevoz ne obstaja, ko ne obstaja v eno ali v obe smeri (prijod na delo ali odhod z dela). Kombinacija povračila stroškov prevoza npr. prihoda v višini javnega prevoznega sredstva in odhoda z dela v višini kilometrine, ni mogoča, in posledično je javni uslužbenec upravičen do povračila stroškov prevoza v višini kilometrine za prihod na delo in odhod z dela.

Kombinacija povračila stroškov prevoza kilometrine (npr. pet kilometrov do javnega prevoza) in povračila v višini javnega prevoza za preostalo razdaljo ni možna.

Praviloma javni prevoz ni organiziran tako, da javnega uslužbenca pripelje neposredno do delovnega mesta, torej obstaja določena razdalja, ki jo mora javni uslužbenec prehoditi, da pride do delovnega mesta. Razdalja enega kilometra med krajem, iz katerega se vozi na delo in javnim prevozom, med javnimi prevozi in med zadnjim javnim prevozom in krajem opravljanja dela je

določena kot mejna razdalja, do katere se šteje, da javni prevoz obstaja. Navedena razdalja je določena iz razloga, ker gre za razdaljo, za katero na podlagi veljavnega normativnega okvirja javnemu uslužbencu ne pripada povračilo kilometrine (polni kilometer) in hkrati gre za razumno razdaljo, ki jo lahko javni uslužbenec prehodi. V primeru, ko znaša ena izmed navedenih razdalj, ki bi jih javni uslužbenec moral prehoditi, na relaciji na delo ali z dela več kot en kilometer in na tej razdalji ni mogoče uporabiti javnega prevoza, se šteje, da javni prevoz ne obstaja in posledično je javni uslužbenec upravičen do povračila stroškov prevoza na delo in z dela v višini kilometrine.

2) Delodajalec določa javnemu uslužbencu časovni okvir prisotnosti na delu in posledično javnemu uslužbencu povrne stroške prevoza na delo in z dela, ki omogočajo prihod na delo in odhod z dela na način, da lahko javni uslužbenec izpolni zahtevano število ur prisotnosti na delu v skladu s pogodbo o zaposlitvi oziroma aktom, ki ureja pravice in obveznosti iz delovnega razmerja javnega uslužbenca. Šteje se, da javni prevoz ni možen, če bi uporaba javnega prevoza povzročila, da javni uslužbenec ne more izpolniti števila ur prisotnosti na delu.

3) Časovna izguba vključuje čas, ki ga javni uslužbenec objektivno izgubi zaradi prestopanja med javnimi prevozi, čakanja na začetek dela po prihodu javnega prevoza v kraj opravljanja dela ter čas od konca dela do odhoda javnega prevoza iz kraja opravljanja dela. Čas trajanja same vožnje z javnim prevozom se ne šteje v časovno izgubo.